

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN**

14. maj 2008

**Besvarelse af spørgsmål 1 ad L 124 stillet af Erhvervsudvalget den
29. april 2008**

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Spørgsmål 1:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29. april 2008 fra Dansk Industri, Danmarks Rederiforening, Finansrådet og Forsikring & Pension, jf. L 124 – bilag 4.

Svar:

Dansk Industri, Danmarks Rederiforening, Finansrådet og Forsikring & Pension (organisationerne) har rettet fælles henvendelse til Erhvervsudvalget vedrørende lovforslaget om øget åbenhed.

Organisationerne adresserer i henvendelsen tre hovedtemaer, som jeg hermed skal kommentere på:

Undtagelse fra offentliggørelse af afgørelser truffet af de finansielle råd

Lovforslaget har til formål at indføre større åbenhed om det arbejde, der foregår i Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd. På denne måde får offentligheden bedre indsigt i, om spillereglerne på de finansielle markeder bliver overholdt.

Jeg har med stor glæde noteret mig, at organisationerne har forståelse for ønsket om mere åbenhed omkring denne type afgørelser, og at organisationerne vurderer, at lovforslaget indeholder gode og konstruktive elementer.

I dag er de finansielle råd og Finanstilsynet underlagt en skærpet tavshedspligt. Den betyder blandt andet, at man – med enkelte undtagelser – ikke kan offentliggøre navnet på den virksomhed, som en afgørelse retter sig mod.

Med lovforslaget vil udgangspunktet fremover være, at alle afgørelser truffet af Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd skal offentliggøres – også med angivelse af virksomhedens navn. I ganske særlige situationer kan det dog være nødvendigt, at en afgørelse undtages fra offentliggørelse. Det gælder blandt andet, hvis offentliggørelse vil medføre ufor-

holdsmæssig stor skade for virksomheden. Også hvis offentliggørelsen kan skade en eventuel politimæssig efterforskning, kan der ikke ske offentliggørelse.

Organisationerne anfører, at bemærkningernes eksemplificering på forhånd udelukker, at visse *"meget kritiske negative virkninger som f.eks. udsigt til væsentligt kundetab,"* kan føre til undtagelse af offentliggørelse. Organisationerne efterlyser i den forbindelse en mere fleksibel undtagelsesmulighed, så der i konkrete tilfælde kan tages de fornødne hensyn til de berørte virksomheder. Organisationerne foreslår i den forbindelse, at "uforholdsmæssig stor skade" ændres til "væsentlig skade".

Formuleringen "uforholdsmæssig stor skade" anvendes i det gældende markedsmisbrugsdirektiv, og jeg vil gerne forklare, hvad der ligger i "uforholdsmæssig stor skade", og hvorfor netop denne afgrænsning er den mest hensigtsmæssige og operationelle.

Der foreligger "uforholdsmæssig stor skade" – og dermed mulighed for at fravige udgangspunktet om offentliggørelse – hvis helt vitale interesser for en virksomhed er truet. Et eksempel herpå kan være, hvis offentliggørelsen vil kunne medføre et "run" på virksomheden, for eksempel når et pengeinstituts kunder må forventes at trække deres penge ud og derved skabe likviditetsproblemer for virksomheden på et tidspunkt, hvor der ellers ikke er umiddelbar risiko for sammenbrud. Et andet eksempel, hvor offentliggørelse vil være helt urimelig, kan være, hvis oplysningerne for eksempel vil ødelægge en virksomheds mulighed for produktudvikling. I disse tilfælde vil en offentliggørelse med navns nævnelse være helt uforvarselig. Der er altså tale om en konkret vurdering i hver enkelt sag, og eksemplerne i bemærkningerne er ikke en udtømmende opremsning.

Det er min klare overbevisning, at lovforslaget i tilstrækkelig grad giver mulighed for en konkret vurdering, hvori også hensynet til de pågældende virksomheder indgår. Formålet er at skabe åbenhed på området og samtidig sikre virksomhedernes berettigede forventninger om hemmeligholdelse af visse oplysninger. Den balance mener jeg, at lovforslaget afspejler.

En afvejningsregel som den af organisationerne foreslået vil efter min vurdering ikke sikre udgangspunktet om åbenhed. En mere elastisk interesseafvejningsregel vil indebære, at der opstår en betydelig gråzone og dermed større usikkerhed for både virksomhederne og offentligheden med hensyn til, hvad der vil blive undtaget fra offentliggørelse.

Organisationerne nævner endvidere, at bemærkningerne til lovforslaget i højere grad burde have beskæftiget sig med, hvordan de danske regler om offentliggørelse fremover stiller Danmark i forhold til de øvrige EU-lande i relation til åbenhed. Organisationerne efterlyser en afdækning af forholdet til EU-retten og andre landes praksis.

Jeg vil gerne understrege, at vi naturligvis skal respektere de spilleregler, der er vedtaget af EU – herunder de finansielle direktiver. Forslaget er vurderet i forhold til såvel de ældre som de nyere finansielle direktivers krav om tavshedspligt og offentliggørelse, og det er min vurdering, at for-

slaget i lyset af især den generelle udvikling i EU-retten holder sig inden for rammerne af direktivernes tavshedspligt.

Udviklingen – både nationalt og inden for EU – går klart i retning af øget åbenhed. Den udvikling vil regeringen gerne understøtte.

Ankemulighed

Organisationerne anfører, at det bør være muligt for den pågældende virksomhed at anke beslutningen om offentliggørelse, og at anken skal kunne tillægges opsættende virkning. Organisationerne peger endvidere på, at der er tale om en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, idet beslutningen i forhold til den samlede sag vedrører et afgrænset og selvstændigt spørgsmål af væsentlig betydning for den involverede virksomhed.

Jeg er enig i, at beslutningen om, at en afgørelse skal offentliggøres, er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand. I den forbindelse har det ikke nogen betydning, om offentliggørelsen af afgørelsen er væsentlig for virksomheden eller ej. Der er således tale om en afgørelse, der kræver selvstændig begrundelse, og som efter forvaltningsrettens udgangspunkt kan ankes. Jeg mener dog, at der er rigtig gode argumenter for at afskære denne klageadgang, uden at virksomhedernes retssikkerhed lider skade.

Som det også er anført i høringsnotatet til lovforslaget, så mener jeg, at de nye retssikkerhedstiltag ved behandlingen af sager for rådene opvejer den manglende klageadgang. På denne måde sikres det, at afgørelser kan offentliggøres tilstrækkeligt hurtigt.

Når sager skal afgøres af de finansielle råd, vil virksomhederne fremover få et afgørelsesudkast i høring, inden sagen forelægges for rådene. Heraf vil også fremgå en indstilling til, om afgørelsen skal offentliggøres. Hvis dette er tilfældet, vil der blive vedlagt et udkast til det dokument, der vil blive offentliggjort. Virksomheden vil således allerede på dette tidspunkt have mulighed for skriftligt at komme med sine synspunkter i forhold til indstillingen om offentliggørelse.

Der åbnes også i lovforslaget op for, at virksomheden kan få foretræde ved behandlingen af selve sagen for rådet. Her vil virksomheden også have mulighed for at gøre opmærksom på en eventuel problematik omkring offentliggørelsen.

Derved har virksomhederne mulighed for to gange i løbet af et sagsbehandlingsforløb at komme med sine bemærkninger til den påtænkte offentliggørelse - først skriftligt og dernæst mundtligt.

Det vil herefter være op til medlemmerne af de finansielle råd at tage stilling til spørgsmålet om offentliggørelse. Jeg vil her lige bemærke, at der er tale om rådsmedlemmer med både juridisk kompetence og branchekendskab.

Hvis det blev muligt at klage over en beslutning om offentliggørelse, frygter jeg, at dette vil kunne misbruges til at udsætte en offentliggørelse. Da et af formålene med lovforslaget netop er, at offentligheden kan få

indsigt i de finansielle råds afgørelser, og at dette skal ske kort tid efter, at afgørelsen er truffet, vil en sådan mulighed for at stoppe offentliggørelsen stride imod forslaget primære formål.

Jeg er således tilfreds med den foreslåede ordning, som efter min vurdering giver betryggende sikkerhed for virksomhederne samtidig med, at formålet med forslaget fastholdes.

Lov om værdipapirhandel m.v. § 84 c og § 84 d

Organisationerne anfører, at det ikke af det fremsatte lovforslag klart fremgår, hvordan den foreslåede § 84 c om offentliggørelse af afgørelser truffet af Fondsrådet harmonerer med den foreslåede § 84 d.

Den foreslåede § 84 d modsvarer i store træk den gældende § 84 c.

Den gældende § 84 c om hvornår såvel Finanstilsynet som Fondsrådets afgørelser kan offentliggøres med navnet på virksomheder eller personer trådte i kraft i 2005 og blev ændret i 2007 til også at omfatte afgørelser truffet over for en *fysisk person*. Ændringen var en gennemførelse af artikel 24, stk. 4, litra g, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (gennemsigtighedsdirektivet).

Lovforslaget indsætter en ny § 84 c, hvorefter afgørelser truffet af Fondsrådet i henhold til § 84, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Bestemmelsen omfatter alene afgørelser, der retter sig mod juridiske personer – ikke fysiske personer. Forslaget til § 84 c giver dermed ikke mulighed for, at afgørelser truffet i forhold til fysiske personer kan offentliggøres med navns nævnelse.

EU's gennemsigtighedsdirektiv bestemmer for så vidt angår overtrædelse af de sagstyper, der fremgår af den foreslåede § 84 d, stk. 2 (eksempelvis sager om intern viden), at der i disse særlige typer sager *skal* kunne ske offentliggørelse af navnet på fysiske personer.

For at skabe klarhed omkring muligheden for offentliggørelse af afgørelser rettet mod fysiske personer, vil jeg derfor fremsætte ændringsforslag, således at det præciseres, at der også efter den nye formulering af § 84 d kan ske offentliggørelse af afgørelser om eksempelvis intern viden, når afgørelserne er rettet mod fysiske personer.